

פְּרִשְׁת כִּי תָבוֹא

דברים כו 1 – כט 8

¹ כַּאֲשֶׁר תָּבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ כְּנַחֲלָה, תִּירַשׁ אוֹתָהּ וְתִשָּׁב בָּהּ, ² עֲלֶיךָ לִקְחַת מִכָּל פְּרִי הָאֲדָמָה הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר תִּפְּיֵק מֵאֲרָצְךָ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ, וְלִשְׂמֵי בָסֶל. אַז תֵּלֵךְ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהִשְׁכִּין אֶת שְׁמוֹ שָׁם. ³ בּוֹא אֶל הַכֹּהֵן שְׂיִהְיֶה שָׁם בַּיָּמִים הֵהֵם וְאָמַר לוֹ: 'אֲנִי מִצְּהִיר הַיּוֹם לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁבַאתִי אֶל הָאָרֶץ שֶׁנִּשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָנוּ'. ⁴ הַכֹּהֵן יִקַּח אֶת הַסֵּל מִיָּדְךָ, וַיִּנִּיחַ אוֹתוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. ⁵ אַז תִּכְרִיז וְתֹאמַר לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 'אָבִי הִיָּה אֲרָמִי נוֹדֵד. הוּא יָרַד לְמִצְרַיִם עִם מַעֲט אַנְשִׁים וְהִתְגַּוַּר שָׁם, וְשָׁם הוּא נִהְיֶה לְעַם גָּדוֹל, עָצוּם וְרַב'. ⁶ אַךְ הַמִּצְרַיִם הִרְעוּ לָנוּ, עִנּוּ אוֹתָנוּ וְהִטִּילוּ עֲלֵינוּ עֲבוּדָה קָשָׁה. ⁷ אַז צָעַקְנוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. יְהוָה שָׁמַע אֶת קוֹלָנוּ וַרְאָה אֶת הַסֶּבֶל שֶׁלָּנוּ, אֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת הַדְּכָוִי שֶׁדָּכָאנוּ. ⁸ וַיְהוָה הוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה, בְּיָרְאָה גְּדוֹלָה, וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים. ⁹ הוּא הֵבִיא אוֹתָנוּ אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה, וְנָתַן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת, אֲרָץ זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ. ¹⁰ וְכַעַתָּה, הִנֵּה הֵבַאתִי אֶת פְּרִי הָאֲדָמָה הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתָּ לִּי, יְהוָה! אַז תִּנָּחַם אוֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְתִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. ¹¹ אַתָּה תִּשְׂמַח בְּכָל הַטּוֹב שֶׁנָּתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ וּלְבֵיתְךָ, אַתָּה וְהַלְוִי וְהַזֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ.

¹² כַּאֲשֶׁר תִּסִּים לְהַפְרִישׁ מֵעֵשֶׂר מִכָּל תְּבוּאַתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר, עֲלֶיךָ לְתֵת אוֹתוֹ לְלוֹוִי, לְזָר, לַיְתוֹם וְלַאֲלֻמָּנָה כְּדֵי שֶׁהֵם יֹאכְלוּ בְּעָרֶיךָ וַיִּשְׂבְּעוּ. ¹³ אַז תֹּאמַר לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 'הוֹצֵאתִי אֶת הַחֶלֶק הַקָּדוֹשׁ מִן הַבַּיִת, וְגַם נָתַתִּי אוֹתוֹ לְלוֹוִי, לְזָר, לַיְתוֹם וְלַאֲלֻמָּנָה – לְפִי כָּל מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָ עָלַי. לֹא עָבַרְתִּי עַל מִצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי אוֹתָן. ¹⁴ לֹא

אֶכְלֹתִי מִמֶּנּוּ כִּשְׁהֵיִיתִי בְּאֶבֶל, לֹא הוֹצֵאתִי מִמֶּנּוּ כִּאֲשֶׁר הֵיִיתִי טָמֵא וְלֹא
נִתַּתִּי מִמֶּנּוּ לָמֶת. שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי; עָשִׂיתִי כְּפִי כֹל מִה שְׁצִוִית
עָלַי. ¹⁵ הַשְּׁקֹף נָא מִמְּקוֹם מוֹשְׁבֶךָ הַקְדּוֹשׁ, מִן הַשָּׁמַיִם, וּבֵרַךְ אֶת עַמֶּךָ,
אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָנוּ, כְּפִי שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, אֶרֶץ
זֶבֶת חֶלֶב וְדָבֶשׁ.

¹⁶ הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצִוָה עֲלֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַדִּינִים
הָאֵלֶּה. הַקִּפֹּד לַעֲשׂוֹת אוֹתָם בְּכֹל לְבַבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ. ¹⁷ הַיּוֹם הַכְרַזְתָּ עַל
יְהוָה שֶׁהוּא יְהִי לְךָ לְאֱלֹהִים, וְאַתָּה תֵּלֵךְ בְּדַרְכָיו, תִּשְׁמַר אֶת חֻקָיו,
מִצְוֹתָיו וְדִינָיו, וְתִשְׁמַע בְּקוֹלוֹ. ¹⁸ וְיְהוָה הַכְרִיז עֲלֶיךָ הַיּוֹם שֶׁתְּהִיָּה לוֹ לְעַם
שֶׁהוּא אוֹצֵר יָקָר וּמִיחָד, כְּפִי שֶׁהִבְטִיחַ לְךָ, וְשֶׁעֲלֶיךָ לִשְׁמַר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו,
¹⁹ וְכִי הוּא יֵשִׁים אוֹתְךָ עַלִּיּוֹן עַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עָשָׂה, עֲבוּר תְּהִלָּה, שֵׁם
וְתִפְאַרֶת. אַתָּה תְּהִיָּה עִם קְדוֹשׁ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כְּפִי שֶׁהִבְטִיחַ.

¹⁷ מֹשֶׁה וְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל צִוּוּ עַל הָעָם וְאָמְרוּ: "שִׁמְרוּ אֶת הַמְצָוָה אֲשֶׁר אָנִי
מְצִוָה עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּמִלּוּאָה. ² בַּיּוֹם שֶׁבֹאוּ תִעְבְּרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ, הִקֵּם לְךָ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וְסִיד אוֹתָן בְּסִיד. ³
כִּאֲשֶׁר תִּעְבְּרוּ, כָּתֹב עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, כְּדִי שֶׁתְּבֹאוּ אֶל
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ, אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבֶשׁ, כְּפִי שֶׁיְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֶיךָ הִבְטִיחַ לְךָ. ⁴ כִּאֲשֶׁר תִּעְבְּרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן, הִקִּימוּ אֶת הָאֲבָנִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנִי מְצִוָה עֲלֵיכֶם הַיּוֹם עַל הַר עֵיבֶל, וְסִידוֹ אוֹתָן בְּסִיד. ⁵ שֵׁם
תִּבְנֶה מִזְבֵּחַ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ, מִזְבֵּחַ הָעֵשׂוּי מֵאֲבָנִים. אַל תִּנְיֹף עֲלֵיהֶן כְּלִי
בְרָזֶל; ⁶ מֵאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת בְּנֶה אֶת מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִקְרַב עֲלֵיו עוֹלוֹת
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ. ⁷ הִקְרַב זֶבַח קָרְבָן שְׁלָמִים וְאָכַל שֵׁם, וְשִׂמַח לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ. ⁸ כָּתֹב עַל הָאֲבָנִים אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֶפֶן בְּרוּר
הַיֵּטִב."

⁹ אז דברו משה והכהנים הלויים אל כל ישראל ואמרו: "היה שקט ושמע, ישראל. ביום הזה היית לעמו של יהוה אלהיך. ¹⁰ עליך לשמע בקול יהוה אלהיך, ולעשות את מצוותיו ואת חקיו אשר אני מצוה עליך היום".

¹¹ משה צוה על העם ביום ההוא ואמר: ¹² "כאשר תעברו את הירדן, אלה השבטים אשר יעמדו על הר גריזים כדי לברך את העם: שמעון, לוי, יהודה, יששכר, יוסף ובנימין. ¹³ שבטים אלה יעמדו בהר עיבל כדי להציג את הקללה: ראובן, גד, אשר, זבולון, דן ונפתלי. ¹⁴ הלויים יכריזו ויאמרו לכל אנשי ישראל בקול רם: ¹⁵ 'ארור האיש אשר יעשה פסל יצוק ממתכת, מעשה ידי אמן, אשר הוא תועבה בעיני יהוה, ויציב אותו בסתר'. וכל העם יענו ויאמרו: 'אמן'. ¹⁶ 'ארור המזלזל באביו ובאמו'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ¹⁷ 'ארור המזיז את גבול רעהו'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ¹⁸ 'ארור המטעה עור בדרך'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ¹⁹ 'ארור המעוה את משפטם של הנכרי, היתום והאלמנה. וכל העם יאמר: 'אמן'. ²⁰ 'ארור השוכב עם אשת אביו, כי פגע בכבוד אביו'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ²¹ 'ארור השוכב עם כל בהמה'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ²² 'ארור השוכב עם אחותו, בת אביו או בת אמו'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ²³ 'ארור השוכב עם חותנתו'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ²⁴ 'ארור המכה את רעהו בסתר'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ²⁵ 'ארור הלוקח שחד כדי להרג אדם חף מפשע'. וכל העם יאמר: 'אמן'. ²⁶ 'ארור האיש אשר לא יקים את דברי התורה הזאת בכך שיעשה אותם'. וכל העם יאמר: 'אמן'.

^{כח} אם באמת ובתמים תשמע בקול יהוה אלהיך ותקפיד לעשות את כל מצוותיו אשר אני מצוה עליך היום, יהוה אלהיך יעשה אותך עליון

---

*20.27 כי פגע בכבוד אביו במקור: 'מקלה אביו', במובן של 'חדר לפרטיות של נשואי אביו'

על כל עמי הארץ. ² כל הברכות האלה יבואו עליך וישיגו אותך, אם תשמע בקול יהוה אלהיך.

³ ברוך תהיה בעיר וברוך תהיה בשדה. ⁴ ברוכים יהיו פרי בטנך, פרי אדמתך, פרי בהמתך, צאצאי בקרך וצעירי צאנך. ⁵ ברוכים יהיו הסל שלך וקערת הלישה שלך. ⁶ ברוך תהיה בבואך וברוך תהיה בצאתך. ⁷ יהוה יגרם לאויביך הקמים נגדך להיות מובסים מלפניך. בדרך אחת יצאו נגדך, ובשבע דרכים ינוסו מפניך. ⁸ יהוה יצוה שהברכה תהיה אתך באסמיה ובכל משלח ידך. הוא יברך אותך בארץ אשר יהוה אלהיך נותן לך. ⁹ יהוה יקים אותך להיות לו לעם קדוש כפי שנשבע לך, אם תשמר את מצוות יהוה אלהיך ותלך בדרכיו. ¹⁰ כל עמי הארץ יראו שאתה נקרא בשמו של יהוה, ויפחדו מפניך. ¹¹ יהוה יביא עליך שפע ושגשוג בפרי בטנך, פרי בהמתך ופרי אדמתך, על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך. ¹² יהוה יפתח עבורך את אוצרו הטוב, את השמים, כדי לתת את מטר ארצך בעתו, וילברך את כל מעשה ידיך. אתה תתן הלואות לעמים רבים, אבל לא תלוה מהם. ¹³ יהוה יעשה אותך לראש ולא לזנב. תהיה רק למעלה ולא תהיה למטה. זאת אם תשמע למצוות יהוה אלהיך אשר אני מצוה עליך היום, לשמר ולעשות. ¹⁴ אל תסור ימין או שמאל מכל הדברים אשר אני מצוה עליכם היום, בכך שתלך אחרי אלהים אחרים כדי לעבד אותם.

¹⁵ אבל אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך, ולא תקפיד לעשות את כל מצוותיו וחקיו אשר אני מצוה עליך היום, יבואו עליך כל הקללות האלה וישיגו אותך. ¹⁶ ארור תהיה בעיר, וארור תהיה בשדה. ¹⁷ ארורים יהיו הסל שלך וקערת הלישה שלך. ¹⁸ ארורים יהיו פרי בטנך ופרי אדמתך, צאצאי בקרך וצעירי צאנך. ¹⁹ ארור תהיה בבואך, וארור תהיה בצאתך. ²⁰ יהוה ישלח בך את הקללה, את הבהלה ואת הגערה בכל משלח יד

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, עַד שֶׁתִּשְׁמַד וְתֵאבֵד מֵהָרַב בְּגִלְלֵי הָרַע שֶׁל מַעֲשֵׂיךָ, כִּי עֲזַבְתָּ אוֹתִי.

²¹ יְהוָה יִדְבִּיק אוֹתְךָ בְּמַגֵּפֶת הַדָּבָר, עַד שֶׁיִּמְחָה אוֹתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה שְׂאֵתָה בָּא אֵלֶיךָ לְרֶשֶׁת אוֹתָהּ. ²² יְהוָה יִכֶּה אוֹתְךָ בְּשַׁחֲפֹת, בְּקִדְחֹת, בְּדִלְקוֹת, בְּחָם גְּבוּהָ, בְּחָרֵב*, בִּיבֹשׁ וּבִעֲבֹשׁ, וְהֵם יִרְדְּפוּ אוֹתְךָ עַד שֶׁתֵּאבֵד. ²³ הַשָּׁמַיִם שָׁמַעַל לְרֹאשׁוֹךָ יִהְיוּ נְחֹשֶׁת, וְהָאָרֶץ שֶׁמִּתְחַתֶּיךָ תִּהְיֶה בְּרָזָל. ²⁴ אֶת הַמָּטָר עַל אֲרָצְךָ יִהְפֹּךְ יְהוָה לְאֲבָק וּלְעָפָר; מִן הַשָּׁמַיִם הוּא יֵרֵד עֲלֶיךָ עַד שֶׁתִּשְׁמַד. ²⁵ יְהוָה יִגְרַם לְךָ לִהְיוֹת מוֹכֵס לְפָנַי אוֹיְבֶיךָ. בְּדֶרֶךְ אַחַת תֵּצֵא נִגְדָם וּבְשֵׁבַע דְּרָכִים תִּנּוּס מִפְּנֵיהֶם, וְתִהְיֶה לְזוּעָה בְּעֵינַי כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. ²⁶ גּוֹפוֹת מִתֶּיךָ יִהְיוּ לְמֵאֲכָל לְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבְּהֵמַת הָאָרֶץ, וְלֹא יִהְיֶה מִי שֶׁיִּרְחִיק אֶת אֱלֹהֵי מִשָּׁם. ²⁷ יְהוָה יִכֶּה אוֹתְךָ בְּשָׁחִין מִצְרִים, בְּטַחֲוֹרִים, בְּגָרֵב וּבְחָרָס, וְלֹא תוּכַל לְהִרְפֹּא מֵהֶם. ²⁸ יְהוָה יִכֶּה אוֹתְךָ בְּשִׁגְעוֹן, בְּעִוְרוֹן וּבְתַמְהוֹן לֵב. ²⁹ תִּגְשֹׁשׁ בַּצְּהָרִים כְּמוֹ שֶׁהַעוֹר מְגִשֵׁשׁ בְּאַפְלָה, וְלֹא תִצְלִיחַ בְּדִרְכֶיךָ. יִנְצְלוּ אוֹתְךָ וַיִּגְבּוּ מִמֶּךָ כָּל הַיָּמִים, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ מוֹשִׁיעַ.

³⁰ אֶתָּה תִּתְאַרֵס עִם אִשָּׁה, אִךְ אִישׁ אַחֵר יִשְׁכַּב אִתָּה. תִּבְנֶה בַּיִת, אִךְ לֹא תִגּוֹר בּוֹ. תִּטַּע כָּרֵם, אִךְ לֹא תִהְנֶה מִפְרִיּוֹ. ³¹ שׂוֹרֵךְ יִשְׁחַט לְעֵינֶיךָ אִךְ לֹא תֵאכַל מִמֶּנּוּ, חֲמוֹרֵךְ יִגְנֹב מוֹל פְּנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב אֵלֶיךָ, צֹאנֶךָ יִנְתְּנוּ לְאוֹיְבֶיךָ, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ מוֹשִׁיעַ. ³² בְּנֵיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יִנְתְּנוּ לְעַם אַחֵר בְּעוֹד עֵינֶיךָ רוֹאוֹת וּמִשְׁתַּוִּקְקוֹת אֵלֵיהֶם כָּל הַיּוֹם, וְלֹא יִהְיֶה בְּכוֹחְךָ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. ³³ אֶת פְּרֵי אֲדָמְתְךָ וּפְרֵי עֵמֶלְךָ יֵאכַל עִם שְׂלֵא הַכְּרֶת, וְאֶתָּה תִהְיֶה מְדַכָּא וּמְרַסָּק כָּל הַיָּמִים. ³⁴ הַמְרֹאוֹת שֶׁתִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ יִבִּיאוּ עֲלֶיךָ שִׁגְעוֹן. ³⁵ יְהוָה יִכֶּה אוֹתְךָ בְּשָׁחִין חֲמוֹר עַל הַבְּרָכִים וְעַל הַשּׁוֹקִים. לֹא תוּכַל לְהִרְפֹּא מִמֶּנּוּ, מִכֶּפֶף רַגְלְךָ וְעַד רֹאשׁוֹךָ. ³⁶ יְהוָה יוֹלִיךָ אוֹתְךָ, וְאֶת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר תִּקְוֶה

עליך, אל עם אשר לא אתה ולא אבותיך הפרתם, ושם תעבד אלהים
אחרים מעץ ומאבן.

³⁷ תהיה לדבר מזויע, לאמרת לעג ולמלת גנאי, בכל העמים אשר
אליהם יוביל אותך יהוה. ³⁸ זרעים רבים תזרע בשדה, אבל תאסף מעט
תבואה, כי הארבה יחסל אותה. ³⁹ כרמים תטע ותעבד, אבל יין לא
תשתה ולא תאגר ענבים, כי התולעת תאכל אותם. ⁴⁰ עצי זיתים יהיו
לך בכל תחומך, אבל לא תמשח את עצמך בשמן, כי זיתך ינשרו
מהעצים. ⁴¹ בנים ובנות תוליד, אבל הם לא יהיו שלך, כי ילכו לשבי. ⁴²
על כל עציך ופרי אדמתך ישתלט הארבה. ⁴³ הזר אשר בקרבך יתנשא
מעליך מעלה מעלה, ואתה תרד מטה מטה. ⁴⁴ הוא יתן לך הלואות,
ואתה לא תלוה לו. הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב.

⁴⁵ כל הקללות האלה יבואו עליך, ירדפו אותך וישיגו אותך עד
שתשמיד, כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך, לשמר את מצוותיו ואת חקיו
אשר צוה עליך. ⁴⁶ הן יהיו לאות ולמופת נגדך ונגד צאצאיך עד עולם.
⁴⁷ זאת כי לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובחפץ לב, בכל השפע
שהשפיע עליך. ⁴⁸ על כן תהיה משעבד לאויביך אשר יהוה ישלח נגדך.
תסבל רעב, צמא, עירם וחסר כל. הוא ישים על ברזל על צוארך, עד
שישמיד אותך. ⁴⁹ יהוה ישא אליך עם ממוחקים, מקצה הארץ. הוא
יעוט עליך כמו נשר, עם אשר לא תבין את שפתו. ⁵⁰ עם אכזר, אשר
לא יתחשב בזקן ועל נער לא ירחם. ⁵¹ הוא יאכל את פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד שתשמיד. עם אשר לא ישאיר לך דגן, יין חדש ויצהר,
צאצאים מבקרך וצעירים מצאנך, עד שזה יביא לאבדן שלך. ⁵² הוא
ישים עליך מצור בכל עריך עד שיפלו חומותיך הגבוהות והבצורות,
שבהן אתה בוטח ברחבי ארצך. הוא ישים עליך מצור בכל עריך, בכל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך.

⁵³ אַז, בַּמְצוֹר וּבַמְצוּקָה אֲשֶׁר יֹשִׁים עָלֶיךָ אוֹיְבֶךָ, תֹּאכַל אֶת פְּרֵי בִטְנֶךָ, בָּשָׂר בְּנִיָּה וּבְנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. ⁵⁴ גַּם הָאִישׁ הָעֵדִין וְהַרְגִישׁ בְּיוֹתֵר מִבְּיַנְיֹכֶם יְהִי עוֹיֵן כָּל־פִּי אַחִיו, אֲשֶׁתּוֹ הָאֲהוּבָה וְכָל־פִּי שָׂאֵר בְּנֵיו שְׂנוֹתְרוּ לוֹ. ⁵⁵ הוּא לֹא יִתֵּן אֶפְלוֹ לְאֶחָד מֵהֶם מִבָּשָׂר בְּנֵיו אֲשֶׁר יֹאכַל. זֹאת מִשׁוּם שֶׁלֹּא נִשְׂאֵר עִבּוּרוֹ דָּבָר בַּמְצוֹר וּבַמְצוּקָה אֲשֶׁר אוֹיְבֶךָ יֹשִׁים עָלֶיךָ בְּכָל עָרֶיךָ. ⁵⁶ גַּם הָעֵדִינָה וְהַרְגִישָׁה מִבְּיַנְיֹכֶם, אֲשֶׁר לֹא הֵעֲזָה לְשִׁים אֶת כַּף רַגְלָהּ עַל הָאֲדָמָה מֵרַב רְגִישוֹת וְעֵדִינוֹת, גַּם הִיא תִּהְיֶה עוֹיֵנֶת כָּל־פִּי בַעֲלָהּ הָאֲהוּב, כָּל־פִּי בְּנֶה וְכָל־פִּי בִתָּהּ, ⁵⁷ וְכָל־פִּי הַשְּׁלִיָּה שְׁלָהּ הַיּוֹצֵאת מִבֵּין רַגְלֶיהָ, וְכָל־פִּי בְּנִיָּה אֲשֶׁר תֵּלֵד, כִּי מֵרַב מַחְסוֹר תֹּאכַל אוֹתָם בַּסֶּתֶר, בַּמְצוֹר וּבַמְצוּקָה אֲשֶׁר אוֹיְבֶךָ יֹשִׁים עָלֶיךָ בְּעָרֶיךָ.

⁵⁸ אִם לֹא תִקְפִּיד לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה, לִהְיוֹת יָרָא אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וּמַעוֹרֵר הַיִּרְאָה הַזֶּה, אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, ⁵⁹ יָבִיא יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל צְאֲצְאֶיךָ מַכּוֹת מִפְּלִיאוֹת, מַכּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמִמְשָׁכוֹת וּמִמְחַלּוֹת רָעוֹת וּמִמְשָׁכוֹת. ⁶⁰ הוּא יֹשִׁיב עָלֶיךָ אֶת כָּל מַחְלּוֹת מִצָּרִים אֲשֶׁר פָּחַדְתָּ מִפְּנֵיהֶן, וְהֵן יִדְבְּקוּ בְּךָ. ⁶¹ גַּם אֶת כָּל הַמַּחְלּוֹת וְכָל הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבוֹת בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יָבִיא עָלֶיךָ יְהוָה, עַד שֶׁתִּשְׁמַד. ⁶² אַתֶּם תִּשְׂאָרוּ אֲנָשִׁים מְעֵטִים, אַחֲרֵי שֶׁהִיִּיתֶם רַבִּים כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

⁶³ כְּשֶׁם שֶׁשָּׂמַח יְהוָה לְהִיטִיב אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם, כֵּן יִשְׂמַח יְהוָה לְגַרְם לְאַבְדְּנֶכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם. אַתֶּם תִּעְקְרוּ מֵהָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים אֵלֶיהָ לְרִשְׁתָּ אוֹתָהּ. ⁶⁴ יְהוָה יִפְיֵץ אוֹתְךָ בְּכָל הָעַמִּים, מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ, וְשֵׁם תִּעֲבֹד אֱלֹהִים אַחֲרָיִם אֲשֶׁר לֹא הִכְרַתָּ, אַתָּה וְאַבּוֹתֶיךָ, מֵעַץ וּמֵאֶבֶן. ⁶⁵ בְּקִרְבַּ הָעַמִּים הֵהֵם לֹא תִמָּצָא מְרַגְעוֹעַ, וְלֹא יְהִי לָךְ מְנוּחַ לְכַף רַגְלֶךָ. יְהוָה יִתֵּן בְּךָ שֵׁם לֵב רוֹעֵד, כְּלִיזוֹן עֵינַיִם וְכָאֵב נַפְשׁ. ⁶⁶ חֲיִיךָ יִהְיוּ בַּסִּכָּנָה מִתְמַדָּת. אַתָּה תִּפְחַד בַּלִּילָה וּבַיּוֹם, וְלֹא תִאֲמִין

שֶׁתִּשְׂאֵר בְּחַיִּים. ⁶⁷ בַּבֶּקֶר תֹּאמַר: 'מִי יִתֵּן וְזֶה הִיא עֵרֶב', וּבְעֶרֶב תִּגִּיד:
'מִי יִתֵּן וְזֶה הִיא בֶּקֶר', בַּגִּלָּל הַפֶּחַד שְׁיִמְלֵא אֶת לִבְךָ, וּבַגִּלָּל הַמֶּרְאָה
אֲשֶׁר יֵרְאוּ עֵינֶיךָ. ⁶⁸ וַיְהוּהוּ יָשִׁיב אוֹתְךָ לְמִצְרַיִם בְּאַנְיּוֹת, בְּאוֹתָהּ דְרָךְ
שֶׁעָלֶיהָ אָמַרְתִּי לְךָ 'לֹא תוֹסִיף עוֹד לְרֹאוֹת אוֹתָהּ'. שֵׁם תִּצְיֵעוּ אֶת עַצְמְכֶם
לְמִכְרָה, לְהִיּוֹת לְאוֹיְבֵיכֶם עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת, אֲבָל לֹא יִהְיֶה לָכֶם קוֹנָה."
⁶⁹ אֵלֶּה דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְכַרֵּת עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מוֹאָב, בְּנוֹסֶף עַל הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתְּם בְּחָרֵב.

¹כט מֹשֶׁה קָרָא אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם: "אַתֶּם רְאִיתֶם כָּל מָה שֶׁעָשָׂה
יְהוָה לְנַגַּד עֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְפָרְעָה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אֶרֶץ. ² רְאוּ
עֵינֵיכֶם אֶת הַנְּסִיּוֹנוֹת הַגְּדוֹלִים, אֶת הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים הַגְּדוֹלִים הֵּם. ³
אֲבָל יְהוָה לֹא נָתַן לָכֶם לֵב לְהִבִּין וְעֵינַיִם לְרֹאוֹת וְאָזְנִים לִשְׁמֹעַ, עַד הַיּוֹם
הַזֶּה. ⁴ הוֹלַכְתִּי אִתְּכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר. בְּגַדְיֶכֶם לֹא בָלוּ מֵעַלְיֶכֶם,
וְנַעֲלֵיכֶם לֹא בָלוּ מֵעַל רַגְלֵיכֶם. ⁵ לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וַיֵּין וְשִׁכָר לֹא שְׁתִּיתֶם,
כְּדִי שֶׁתִּדְעוּ שֶׁאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. ⁶ כְּאֲשֶׁר הִגַּעְתֶּם אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה, יָצְאוּ
סִיחוֹן מֶלֶךְ חֹשְׁבֹן וְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן לְקַרְאֲתֵנוּ לְמַלְחָמָה, אֲךָ אָנוּ הַבְּסֻנוֹ
אוֹתֶם. ⁷ לְקַחְנוּ אֶת אֶרֶץ וְנִתְּנוּ אוֹתָהּ לְנַחֲלָה לְשִׁבְטֵי רְאוּבֵן, גָּד וְחֻצֵי
מִשְׁבֵּט מְנַשֶּׁה. ⁸ לָכֵן שִׁמְרוּ אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשׂוּ אוֹתֶם, כְּדִי
שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ.